

מיכבסה מילוכלת

99ט — נראה שידור הכתבה כאות לכך שהחקירה הסתיימה, והכל נמצא שפיר והגון באותה חברה. עובדה: אחרת איך ייתכן ש"הטלוויזיה הממשלתית תשרר כתי" בת הלך ושבה לאדם, שחוקר רש" מי מונה כרי לחקור את מעליו?

שחיתות? לא,

טימטום!

למרות שאין כל דמיון בין שתי הפרשות, נקטו אנשי הטלוויזיה הישראלית אותה שיטה בפרשת לנסקי כמו בפרשת מטי פרידמן וחברת נתיבי 99ט. הם הפכו את הטלוויזיה הישראלית, מכ" שיר התיקשות החשוב ביותר בישראל, שאין לו מתחרה, למכבסה המכבסת כבסים ומלבינה פשעים. הטלוויזיה, שלא העזה לשרר בכתבה על לנסקי אף אחת מה" האשמות התמורות שהועלו נגדו, הצגינה אותו כשה תמים, כקורבן של העיתונות ומסודות הממשל האמריקאי. היא הצ" טרפה בכך למסע המתנהל לטיהורו של לנסקי, נקטה עמדה ברורה וחד-משמעית בוויכוח המתנהל עדיין בממשלה סביב הישגותו בארץ או גירושו — ויכוח שבו חשובי המישפטים כבר הביעו את דעתם למען הגירוש.

נראה שאנשי הטלוויזיה אינם מבינים את חשיבותו ואת כוחו של המכשיר ש" הופקד בידם. הם אינם תופסים כי בטעות קלה של שיקול-דעת הם הופכים את הטלוויזיה למכשיר של שטיפת-מוח המו" נית, של הריצת משפט בדרך לא משפ" טיה, של הסתייה מכוונת של דעת-הקהל. אם אכן זו טעות. כשאותם הדברים נעשים בעיתון פרטי, אין איש יכול לבוא בטענות על כך. בין עיתונים יש ויכוח חופשי, והקורא יכול לשפוט בעצמו. אבל כשהדבר הופך לשיטה בטלוויזיה הממלכתית המנופטר- ליסטית — זו אינה רק שערוריה, זהו פשע.

יותר מדי דברים לקויים ומערי" ותים בטלוויזיה הישראלית עצמה, מכרי שאשמה יטלו לעצמם את הזכות המפוקפקת להפוך לסניגור" רים של דמויות הנמצאות במרכז שערוריות ציבוריות.

אילו אפשר היה להניח שהטלוויזיה צתה מה שעשתה לפי הוראות מגבוה, בלחץ של ראשי השלטון או כתוצאה מ" שיחוד, היתה זו שחיתות פשוטה. אך כיוון שברור ששתי הכתבות שודרו לא כתוצאה מסיבות אלה, אלא בגלל חוסר-כשרונם, חוסר אומץ-ליבם ושיקוליהם המעטנאיים המפוקפקים של אנשי מחלקת החדשות בטלוויזיה, ברור שאין מדובר כאן ב" שחיתות, אלא במשהו גרוע בהרבה — בטימטום.

נגד שחיתות אפשר להיחזקם. מה אפשר לעשות נגד טימטום?

נחקר פרידמן
אמר

שרון רביב
שחורים?

שרון שידון
מי

נאמט לנסקי
שהם

פרידמן בניהול נתיבי 99ט שודרה בעצם הימים בהם התנהלה חקירה בידי חוקר שמונה מטעם שניים משירי הממשלה (נחם ספיר ויעקב שמשון שפירא) כדי לבדוק האשמות של שחיתות והתערשות על חשבון כספי הציבור בחברת נתיבי 99ט.

עובדות אלה לא היו חסרות מעיני אנשי הטלוויזיה. הם פורסמו בעתונות, וזו אף לכתבת-שער בהעולם הזה (1771) לפני ארבעה שבועות. והנה, אף אחת מהאשמות אלה לא הושמעה בכתבה ש" שודרה בטלוויזיה. עורכי וכתבי מחלקת החדשות של הטלוויזיה, באו כאילו פ" פלנטה אחרת, וביזמתם והריצות גילו לפתע את קימה של אברורודס.

בעיני מאות אלפי אורחים, אשר בניגוד לאנשי הטלוויזיה קראו ושמעו על החקיר" רות המתנהלות בקשר למתרחש בנתיבי

התפקיד לטהר שרצים. מאז נכנס דן שילון לתפקידו כמנהל מחלקת החדשות, הפכה התופעה לשיטה. רק לפני שבע הקרינה בשתי מהדורות השבוע — יומן אירועים, כתבה ארוכה על חברת נתיבי 99ט, העוסקת בהפסת הנפט בסניג" הצופה התמים, שחזה בהקרנה, יכול היה רק להלל את כתבי הטלוויזיה שאינם חוסכים מאמץ, מטיחים את עצמם עד אברורודס שלחוף מיפרץ-סואץ, כדי ל" הגיש לו כתבה על הנפט של ישראל.

הצופה התמים לא יכול היה לדעת שכתבה מפוקפקת זו אי" נה אלא כתבה מוזנת, אקט אחד במיסגרת מפעפירסום אדיר, שנוי" עד ליצור תדמית חיובית לחברת "נתיבי נפט" ולמנהלה מררכי ("מוטי") פרידמן.

הכתבה על הצלחתו הגדולות של מוטי

ביום השישי האחרון הכינה הטל" ויזיה הישראלית לצופים עונג שבת אמיתי.

במיסגרת מהדורת החדשות השבועית, השבוע — יומן אירועים, הפגישה הטל" ויזיה את מאות אלפי אורחי ישראל, עם דמות הניצבת מזה מיספר חודשים במרכז החדשות: מאיר לנסקי, הבוס של סיני" דיקט הפשע האמריקאי, שמצא מיקלט בישראל.

הצדיק הליז

כשניצוצות של אושר בעיניו, וחיוך התרגשות על פניו, בישר מגיש התוכנית, יעקב אחימאיר, על הסקופ הגדול ש" השיגה הטלוויזיה: ראיון טלוויזיוני רא" שון בעולם עם מאיר לנסקי, אחר-כך יכול היה כל בית-ישראל לחזות במאיר לנסקי, כשהוא מטייל בשלווה ובר" נחת עם כלבת-השעשועים שלו בחצר ובר" בדיכת בית-המלון אכדיה, לבוש מכנסיים קצרים, ידידותי ובלתי-מוזק.

בתום צילום הטיל, הופיע לנסקי בן ה-69 על המסך, כשהוא מסביר בחיוך משובב למראיינו, דן רביב, ולכל צופי הטלוויזיה, כי אינו אלא יהודי בעל לב חם, שנפל קורבן לאיזה עתונאי אמריקאי, שטפל עליו בנדון ערימה של שקרים, כזבים ובדיות, שמשום מה מצאו להם מהלכים עד עצם היום הזה בדת-הקהל. כטלית שכולה תכלת, כאישיות טהורה שאין בה רבב, ישב לנסקי מול מראיינו, השיב לו בשלווה על שאלות כלליות ור" מופשטות, שאף אחת מהן לא התבססה על עובדות, השאלות, כמו התשובות, איפשרו ללנסקי להציג את עצמו כקורבן אומלל ועני, הנרדף על לא עוול בכפו, שכוהות וזוגיים אינם מאפשרים לו להגשים את חלום חייו — להפוך לאזרח ישראלי.

לם הראיון, לנסקי חיין, גם מראיינו ומגיש הראיון בטלוויזיה חיכו, אבל נראה שהיו סיבות שונות לחיכוך של לנסקי. הוא הצליח לגייס, בקלות שלא שיער אותה, את מכשיר התיקשות הר" המוני הממלכתי של ישראל כדי להציג את עצמו בפני אורחי ישראל כאחד מ" ל" צדיקי הדור.

כאיות אלפים מצופי הטלוויזיה של ישראל, שחזו בתוכנית, לא יכלו שדא להגיע למסקנה, כי אם הטלוויזיה הממלכתית מציגה את לנסקי בצורה כזו, אין זאת כי באמת ישר האיש ודגול מרכבה, וכל מה שפורסם על כה אודותיו אינו אלא שקר גם ומתועב, וכך הסתיימה אחת השערוריות הגרו" לות, ואזני הגרונה ביותר בתולדות הטלוויזיה הישראלית.

ועוד צדיק אחד

לא היתה זו הפעם הראשונה בה נטלה הטלוויזיה הישראלית על עצמה את

מסביר פלד, מדוע לדעתו הובס צה"ל במלחמת ההתשה:

● "אחרי שנאצר פתח במלחמת ההתשה, העברנו את ההתקפה לפרברי קהיר מתוך כוונה למטט את אשיות השלטון המצרי. דבר זה לא השגנו."

● "משחשו הרוסים לעזרת המצרים, מיהרנו לוותר על שליטתנו בשמי מצריים ורק קבענו כי טילים רוסיים לא יוצבו בני קירבת התעלה. הרוסים הביטו את שוננו להגביל את חופש תנועתם ופעולתם מ" מערב לתעלה וחדרו עם טיליהם לכל אר" תו אזור שבו ביקשנו למנוע את כניסתם."

● "כל כך נחרדנו ממפלה זאת, עד שנאחזנו בקש הראשון שהושלך אלינו ור" הפסקנו את המלחמה בחדירה הרוסית, אשילו בלי לאבטיח אמצעי פיקוח שיוודאו (המשך בעמוד 18)

להתמנות כדיקן הפקולטה למורחנות באר" ניברסיטת תל-אביב.

במסגרת מאמר התקפה חסר תקדים על שר-הבטחון משה דיין, אותן סירסם ב" מעריב — בו טוען, בין השאר, כי דיין "ככל פעם שהוא מנסה להתחמק מאחריות לדברים שאמר או למעשים שעשה, גר" רם למסתכל בו מבוכה קשה — מבוכה של מי שרואה אדם גדול המתגמד למי" מדים של נער שסרח" — קבע פלד מפו" רשות: דיין מסרב להודות בכשלוננו הצבאי במערכה.

● "התבוסה הראשונה של צה"ל" קובע פלד: "זוהי (מלחמת ההתשה) המע" רכה האחת מאז קום המדינה שבה הובס צה"ל בשדה הקרב, ותבוסה זו באה מדי המעצמה האדירה שניצלה את התקפותנו על פרברי קהיר כדי להעמיק את חדירתה ושליטתה באזור."

דיעות

מי ניצח

במלחמת ההתשה?

שנה אחרי שנפסקה מלחמת ההתשה, עדיין נמשך הוויכוח: מי ניצח בה? מי הצליח להתיש את מי, המצרים את יש" ראל, או להיפך? הדיעה הרשמית בישראל קובעת כי יש" ראל היא שניצחה במלחמת ההתשה, ב" גורמה למצרים אבידות כבדות פ" כמה מאלה שגרמו לישראל ובאלצה אותם ל" הסכים להפסקת-האש. על קביעה פסקנית רשמית זו היו הרבה חולקים. חשבווע הצטרף אליהם גם אלוף (מיל.) מתתיהו פלד, שחזר לישראל אחרי השתלמות ארוכה בארצות-הברית, עומד

אורחים חופשיים, הממלאים תפקיד קשה. אלא עובדי-כפייה תחת מרות צבאית.

התירוץ שניתן — כאילו דרושה עבודה המוכסים כדי למנוע העברת מיטעני כהבלה — הוא אבסורד, והוסיף חטא על פשע. כי בדיקה כזאת יכול לבצע כל חייל או שוטר.

● "שילוב — מי כמו? תוך כדי כך הוכיח דיין לציבור דבר, שרק מעטים טע" נוהו עד כה: שהחופש אינו ניתן לחלוקה. מדינתי-כיבוש, המחזיקה בשטחים נרח" בים גדת רצון האוכלוסייה, מוכרחה לשנות את דמותה הפנימית. היא לא תוכל להישאר דמוקרטית, כאשר היא מפעילה דיקטא" טורה צבאית בשטחי-כיבוש.

משה דיין מרבה להטיף ל"שילוב" הי שטחים המוחזקים בישראל. השבוע עשה את ההיפך: הוא שילב את ישראל בשט" חים המוחזקים.